

fører sagde i sit første Foredrag, men som ikke er trykt i Betænkningen. Han omtalte nemlig en Skrivelse fra Amtmanden, hvori det vises sig, at denne har den samme Opfattelse af denne Sag, der er gaaet igjennem hans Hænder, som Udvalgets Medlemmer efter Alt, hvad de have set, den Anstuelse nemlig, at det synes — som han udtrykker sig paa sin meget forsigtige Maade — som om Byraadets Formand og enkelte af Byraadets Medlemmer have noget udestaaende Mellemværende, ikke vedrørende denne Sag, som gjør, at de se mindre velvillig paa Manden og ikke ville anbefale Andragendet. Vi kunne ikke paavise bestemt, hvad det er, men ialtfald har den ærede Ordfører i sit Indledningsforedrag heromt en Sag, som de Herrer kjende ligesaa godt som Udvalgets Medlemmer, nemlig om Andragereens Udtagelse af et Barn af Skolen i 1877, hvad der, som den ærede Ordfører bemærkede, førte til Politiforhør over Manden, og heraf vil man faae det Indtryk, som alle Udvalgets Medlemmer have faaet, at man for at bruge et mildt Udtryk ikke har set med velvillige Øine paa den paagjældende Mand og har været noget tilbøielig til at stille ham de Hindringer i veien, man har kunnet. Det er altsaa ikke for at optage en saadan Kamp, som det ærede Medlem nævnte, og ikke for at forsvare Halv- eller Hølforsalden, at vi have reist dette Spørgsmaal, men det er, fordi vi ønske, at Manden kan faae den Ret, som jeg tror, at han efter alle Omstændigheder bør have. Det er et simpelt og rent Rettsprincip for os efter almindelig Menneskeret. Naar det ærede Medlem gjorde gjældende, at vi vare Frihedsmænd, maa det selvfølgelig forstaas saaledes, at vi ville have Frihed til at sætte vor Billie igjennem. Naturligvis ville vi helst, ialtfald kan jeg sige, at jeg helst vil have Lov til at betragte Friheden saaledes, at jeg kan faae min Billie igjennem; men jeg indrømmer, at det gaar mange Gange i Livet saa, at man maa slaa af paa, hvad man helst vil, for at komme til Enighed og faae Noget, som man anser for et Gode. Jeg kan derfor ogsaa for mit Vedkommende tiltræde den Opfattelse, at man ialtfald ikke kan opfatte Friheden saaledes, at derigjennem den Enkelte skal kunne gennemføre sin Billie; thi derved vilde Andres Billie blive hæmmet paa en uberettiget Maade. Men naar det er blevet sagt, at vi ville ved vort Endringsforslag lægge en Tvang paa det andet Thing, saa ser jeg ikke, hvorledes det kan blive Tilfældet. Den Sag, der er Gjenstand for Endringsforslaget, er kommen ind her ifølge et Andragende, som, saavidt jeg erindrer, kom herind et Par Dage, før Lovforslaget blev fremst

her. Dette Andragende har altsaa ikke været for i det andet Thing, som saaledes ikke har havt Leilighed til at bestjæftige sig dermed. Hvis jeg ikke tager meget feil, vilde vistnok det andet Thing have gjort det Samme som vi. Hvis Lovforslaget først var blevet behandlet her i Thinget, og der, efterat det var gaaet over i det andet Thing, var indkommet et Andragende til dette, og de samme Oplysninger vare komne frem, som vi have faaet, saa antager jeg, at Landstinget vilde være kommet til samme Udslag som vi. Men ogsaa som Sagen nu er kommen til at foreligge, er det ialtfald ikke os, der lægge et Tryk paa det andet Thing, men vi gjøre simpelthen en Henstilling. Vi have antaget, at ifølge hvad der er gjældende Lov og ifølge alle sædvanmæssige Regler bør denne Mand optages paa Lovforslaget, og vi have ganste vist tilige den Opfattelse, at det ikke er hans egen Skyld, at han er kommen for sent. Med Hensyn til dette at komme for sent skal jeg forresten bemærke, at det er en egen Maade, hvorpaa Ministeren behandler Tallene. Et Dieblif siger han, at den 1ste September er den ligegyldigste Ting af Verden, at saadanne Smaating noterer han ikke; et andet Dieblif siger han, at Andrageren kunde ikke komme med, fordi Oplysningerne ikke vare komne tilstede, og senere siger han, at de Oplysninger vare tilstede, som rimeligvis maatte fordres, men at han var kommen i Tanke om, at der skulde være nogle flere. Paa den Maade kan man bevise Svaghedst. Jeg siger altsaa, at vi gjøre ingen Fordring til Landstinget; men vi ville blot sætte denne Mand ind paa Lovforslaget, og Landstinget vil da kunne tage Alt, hvad der foreligger, under Overveielse, ligesom vi have gjort; saa kan det se paa Sagen og faae Leilighed til at søge den nærmere belyst, hvis der er nærmere Oplysninger at faae. Vi have ikke fordret, men blot henstillet til Ministeren, at han skulde lade afholde et saadant Forhør, som var den eneste Veie til at skaffe Lys, og vi have gjort vor Indstilling, fordi disse mange Borgere, som Provsten erklærer for troværdige Mænd, ere blevne enige om at anbefale den Paagjældende, og saameget mere som vi tro, som jeg før nævnte, at der er en positiv Byraadsbeslutning til Fordel for Andrageren. — Med Hensyn til en Øtring af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) skal jeg gjøre en kort Bemærkning, fordi det berører mig mere personligt, naar han sagde, at vi skulde have holdt Bemærkningen om Forsalden tilbage fra Betænkningen. Jeg er nemlig det Medlem af Ud-